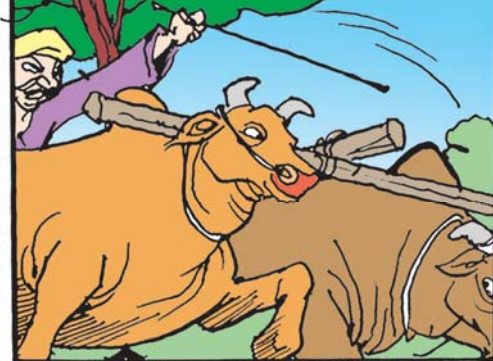

ရှေးအခါက လောပာဏာရွာရှိ လဲခွို ကုန်သည်မှာ ဒတ္တာဆိုတဲ့ နွားလေးကြီး ဝယ်ကောင်းရှိတယ်။

Once a silk cotton merchant of Yawhana village had an ox called Dathta.

ဒါနဲ့ နွားလေးကြီးဟာ အခြား နွားတွေနဲ့ တွဲပြီး သမင်ကို အလုပ်အကျွေးပြုရ ရှာတယ်။

The ox served his master working jointly with other cattle.

အမည်ရပ်၊ အမှတ် ၇၊
ရွှေသွေး
 Shwe thway
 (15-2-2020)

THE THREE GEMS OF REFUGES
 By Cartoon Win Myint Aung

တစ်နေ့မှာ လဲခွိုလောင်းထွက်ရင်း ခွံ့ဗွတ်က ဝယ်ယူတဲ့မှာ နစ်သွားရှာတယ်။

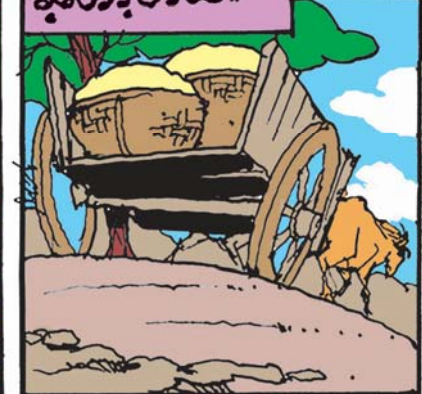
One day while going out for selling silk cotton, the cart sank into mud.

သမင်က ချေးမောပြီး ရုန်းခိုင်းပေမဲ့ ဘယ်လိုမှ မရုန်းနိုင် ရှာဘူး။

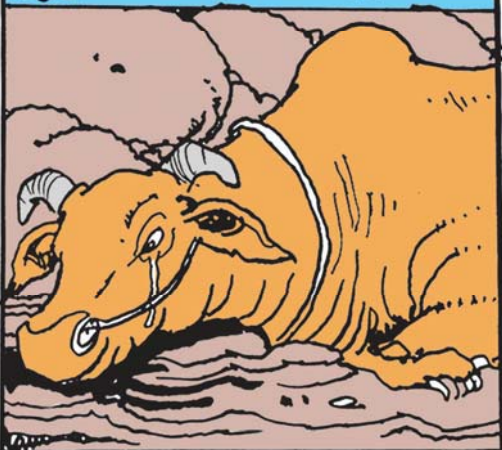
Although his master coaxed him to struggle out of the mud, he was utterly unable to do it.

သမင်ဟာ ဒတ္တာကြီးကို သစ်ရေးတိုင်းထွာပြီး ထားပစ်ခဲ့တာတယ်။

So the master called Dathta all the names under the sun and left him and the cart behind.

ဒတ္တာကြီးခါမှာ အမောဖောက်ကာ ခွံ့ဗွတ်ထဲမှာ ဝပ်နေရတာတယ်။

And so Dathta began to have laboured breathing and had to crouch in mud.

ဒါကြောင့် ဒါနဲ့ကုန်သည်က သူ့အလုပ်မှာ သုံးဖို့ နွားသားရေကို ခွာယူတယ်။

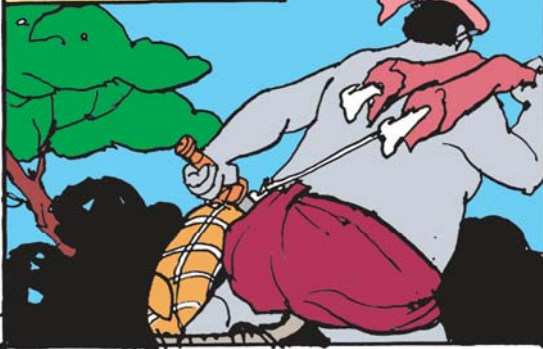
A pot merchant who was aware of this removed the ox hide to be used in his work.

ထောင်သောင်းကလေး အောင်းကြီးရုပ်ဖို့ ဒတ္တာရဲ့ အကြောအမျှင်ကို ခွာယူတယ်။

Likewise a harpist also took off Dathta's tiny fibre for making harp strings.

မုဆိုးကြီးတစ်ဦးကလည်း သူ့ဆွေး
တွေအတွက် နွားပေါင်တွေကို
ဗျိုးယူတယ်။

Moreover a hunter also cut off
the ox thighs for his dogs.

နွားကြီးဟာ မသေခင်
ကပဲ ဗောဓာရေကို
ခံနေရရှာတယ်။

Before he died, the ox was
suffering in hell on earth.

အဲဒီအချိန်မှာ ကိတိဂီရိတောင်
က ရှုငှာတိယာမဝေဝ်ဟာ
မမြင်ရင်တော့ဘူး-

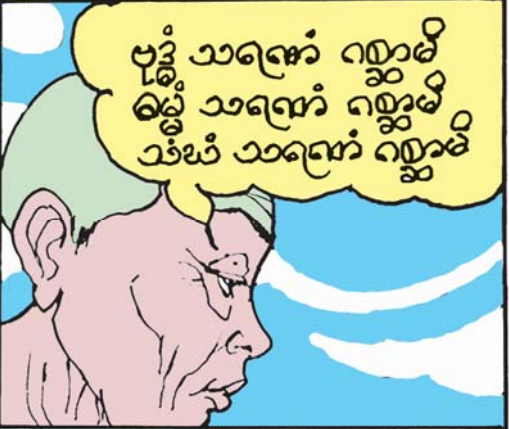
At that time a monk by the name of
Sulateiktha on top of Kitigire mountain
did not have the heart to have a look at it.

သလိပ်ဖြင့် ရေကို ယူကာ
တိုက်ရေခွေးရှာတယ်။

So he brought water with his
alms bowl and let him drink it.

နွားကြီး အမောပြောတဲ့အချိန်မှာ-

At the time when the ox regained
his breath.....
"I take refuge in Buddha.....I take refuge
in Dhamma.....I take refuge
in Sangha."

နွားကြီးဟာ သရဏာတို့ကို
နာယူရင်း သေလွန်သော်-

Listening respectfully to taking
refuge in the Three Venerables:
Buddha, Dhamma and Sangha,
the ox died.

တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ
နတ်သားဘဝကို ရောက်သွား
သတဲ့။

Afterwards he became a deva in
the abode of celestial beings.

နတ်ပြည်တာဝန် နိမိဟာ ဘယ်ဘဝကလာတယ်ဆိုတာကို
ကြည့်ရင်တော့ လူ့ပြည်မှာ သူ့အစောင့်ကို
ဆွေးတွေ့ကျိုးတွေ့ စားနေတာကို မြင်ရတယ်။

Once he had become a deva, he reviewed which existence
of life he came from. At this he saw his dead body
being eaten by dogs and crows.

ရှုံ့ဗျက်ထဲ နတ်တာဏအာစပြု၍ အစွဲသညာစောဇိသမာဓနဲ့ မုခဏ်တို့ နှိပ်စက်ကြပုံများနှင့် ဣန္ဒဝိဿာ မထေရ်ကယ်တင်ပုံ အခန်းစုံကို ပြန်ဖွဲ့လော့သည်။

All events from sinking into mud of the cart to persecutions by the pot merchant, the harpist and the hunter, and finally to being rescued by the venerable monk Sulateiktha came into sight.

ဒါနဲ့ ညရောက်တော့ နတ်တို့ရဲ့ ရတီယံရောင်ရတီယံပါ ကို-

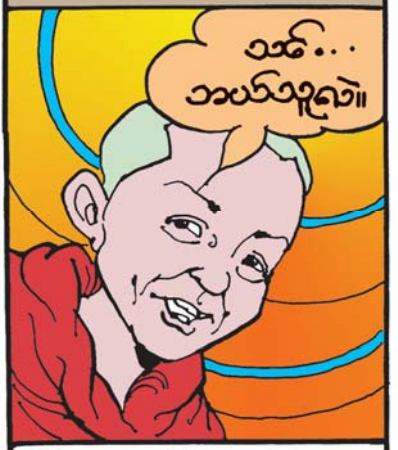
Then when the night fell, he made himself bright with the radiance of devas and.....

ထွန်းတောက်စေချက် ဣန္ဒဝိဿာမထေရ်ကို သွားကန်တော့သည်။

.....went to the venerable monk Sulateiktha and paid obeisance.

မထေရ်က သိပေမဲ့

The venerable monk knew him. But he asked the deva. "Who are you?"

တပည့်တော် နွဲ့အဘမဲ့ ဖြစ်လာတာ ဒိဗ္ဗနဝိသယပါ ဘုရား။

"I'm a deva who came from the life of an ox called Dathta in my past existence."

ဟင်ငါ့ထံ ဘာကိစ္စနဲ့ လာသလဲ။

"Why did you come to me?"

အရှင်ဘုရား ချီးမြှင့်သော သရဏာရုံ စိတ်ဝင်သင်္ဘောဖြင့် နတ်ဖြစ်ခဲ့ရကြောင်းပါ... ဘုရား။

"I'm became a deva on account of having firm belief in the Three Gems or Refuges you rewarded."

အကယ်၍ သရဏာဂုံပါမက ဒါရီလပါ ယူ၍ ရွှေ့၍ အထက်လာမာဝသီတာဘုံအထိ ရောက်သွားနိုင်ပါတယ် ဘုရား။

"If I had been rewarded with not only the Three Gems or Refuges, but also the Precepts, would have been to the fourth of the six levels inhabited by celestial lords, your Reverend Sir."

နာသိသော ဖြောင့်တောနဲ့ ပျောက်ကွယ်သွားတော့တယ်။

After saying like this, the deva disappeared.

သရဏာဂုံဟဲ့ပါးရဲ့ အကျိုးဟာ ရှာကို မဆိုထားနဲ့ နွားတော်မှ အကျိုးခံစားခွင့် ရနိုင်ပါလား။

Let alone human beings, even an ox can benefit from the Three Gems or Refuges.

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မှန်သမျှဟာ သရဏာဂုံတော်ကတည်းပြီး ဒါရီလပါ ဖြောင့်မယ်တဲ့။

Accordingly even Buddhist devotee must have firm belief in the Three Gems or Refuges and also vow to keep the precepts.

သရဏာဂုံကို တစ်နေ့ တစ်ရက်တည်း မဟုတ်ဘဲ တစ်သက်တာပတ်စဉ် ယုံယုံကြည်ကြည် ပွားများကြပါစို့။

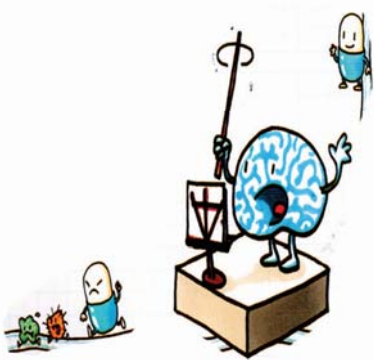
Let's recite the Three Gems or Refuges with firms belief not just for one day, but for life.
I take refuge in Buddha
I take refuge in Dhamma
I take refuge in Sangha

End.

ရွှေသွေးသုတ

ဦးနှောက်ဆိုတာ

ဦးနှောက်ဆိုတာ သံစုံ တီးဝိုင်းမှာ ရှေ့ကနေပြီး လက်ဖြင့် လှုပ်ရှားညွှန်ပြသူနဲ့ တူတယ်။ ဦးနှောက်က လူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ထိန်းချုပ်ညွှန်ကြားတယ်။ ဦးနှောက်ကြောင့် သာလျှင် လူသားတွေ စဉ်းစားတွေးခေါ်နိုင်တယ်။ လှုပ်ရှားမှု ပြုနိုင်တယ်။ စကားပြောနိုင်တယ်။ စိတ်လှုပ်ရှားမှုအမျိုးမျိုးကို လည်း ခံစားနိုင်တယ်။

အမြင်အာရုံဆိုတာ

အခုစာမျက်နှာပေါ်က စာတွေကို ကြည့်လင်ပြတ်သားစွာ မြင်ရသလား။ ဒါမှမဟုတ် မှုန်ဝါးဝါး ဖြစ်နေသလား။ မျက်စိတွေက အမြင်အာရုံအတွက် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း ဖြစ်တယ်။ အမြင်အာရုံ ပြဿနာတွေရှိရင် မျက်မှန်တွေ၊ မျက်ကပ်မှန်တွေနဲ့ ကုစားနိုင်တယ်။ မျက်စိတွေက အလွန်နုနယ်တယ်။ ဒါကြောင့် မျက်စိကိုမခိုက်မိအောင် နေရောင်နဲ့ တိုက်ရိုက်မထိတွေ့အောင် ကာကွယ်ဖို့ သတိထားရမယ်။

အာရုံကြောဆိုတာ

ဦးနှောက်က အမိန့်ပေး ညွှန်ကြားချက်တွေဟာ လူ့ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ရှိတဲ့ အလွန်သေးငယ်တဲ့ ဝိုင်ယာကြိုးလို အာရုံကြောလေးတွေမှတစ်ဆင့် ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းတိုင်းကို ရောက်တယ်။ အဲဒီအာရုံကြောလေးတွေက ခန္ဓာကိုယ် ဘယ်အစိတ်အပိုင်းမှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို သတင်းပို့တယ်။ အကယ်၍ မီးကိုကိုင်မိတယ်ဆိုရင် အာရုံကြောတွေက လက်ပူကြောင်း ဦးနှောက်ကို သတင်းပို့လို့ ဦးနှောက်က ချက်ချင်း မီးကိုလွှတ်ချဖို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် လက်ကို ဆတ်ခနဲ ရုတ်လိုက်တာပဲ ဖြစ်တယ်။

အကြားအာရုံဆိုတာ

ရေဒီယိုခလုတ်ကို လျှော့ချပြီး အသံတိုးထားတာတောင်မှ ကြားရတယ်ဆိုရင် တော့ အကြားအာရုံခံစားမှုကောင်းလို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ အကြားအာရုံခံစားမှုအတွက် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းကတော့ နားပဲဖြစ်တယ်။ တေးသီချင်းတွေနဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားကို အကျယ်ကြီးဖွင့်ပြီး နားထောင်တာကို ရှောင်ကြရမယ်။ အခုခေတ်မှာတော့ နားကြပ်တပ်ပြီး အသံကျယ်ကျယ်နားထောင်တာ မပြုလုပ်သင့်ဘူး။ နားကို ဂရုစိုက်ကြရမယ်။

အာရုံခံစားမှုဆိုတာ

နာခံကြောလို့ခေါ်တဲ့ အာရုံကြောတွေက ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖြစ်ပျက်နေတာကို ဦးနှောက်ဆီ သတင်းပို့တယ်။ အဲဒီလိုသတင်းပေးဖို့အတွက် ပြင်ပပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ သတင်းအချက်အလက်တွေကို အာရုံခံစားမှုက စုဆောင်းရတယ်။ အဲဒီအာရုံခံစားမှုမရှိဘဲ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ မသိနိုင်ဘူး။ လူသားတွေမှာ အမြင်၊ အကြား၊ အရသာ၊ အနံ့နဲ့ အတွေ့အထိဆိုတဲ့ အာရုံငါးပါး ရှိတယ်။

အရသာဆိုတာ

လျှာမှာရှိတဲ့ အရသာဖုလေးတွေရဲ့ အကျိုးကျေးဇူးကြောင့် အစားအစာတွေ ချိုတာ၊ ချဉ်တာ၊ ငန်တာ၊ ခါးတာတွေကို ဦးနှောက်က မှတ်မိနေတာပဲဖြစ်တယ်။ အရသာခံစားမှုကို တဖြည်းဖြည်းချင်း သင်ပေး၊ ကျင့်ပေးရတယ်။ ကလေးဘဝ ငယ်ရွယ်စဉ်မှာ ချို၊ ချဉ်၊ ငန်၊ စပ် အရသာရှိတဲ့ အစားအစာတွေကို ပထမဆုံး စားဖူးတဲ့အခါ မကြိုက်ကြဘူး။ နောင်တော့ အသက်အရွယ်ကြီးလာတဲ့အခါ မကြာခဏစားရတဲ့အခါ အရသာအားလုံးကို ကြိုက်နှစ်သက်တတ်သွားကြတယ်။

